

ס ב א ר' מ ר ד כ י פ ס ז"ל

בסיבה טובה ושבע-ימים הלך לעולמו אחרון ה"מוהיקאנים" של ה"סבים" בקיבוצנו. בן חשעים וארכע היה במוחו. ביום ג', כ' בשבט תשל"ד הובא לקבורות בבית-העלמין שלנו.

סבא פס הגיע לארץ מגרמניה עם משפחתו בשנת 1934. הואיל וסני בניו ובתו הצטרפו כחברים לקבוצה גשר (שעמדה אז בתחילת המעבר לאדמת דלהמיה, היא אסדות-יעקב של היום), נתקבלו הוריהם ז"צ כבני משפחה מוחזקים בקיבוץ. לפני שמונה שנים התאלמן סבא פס והתאבל מאד על רעייתו שנפטרה. אחרי מות האם טיפלה זהבה באביה במסירות למופת. בעברי פעם, בימי אביו, על פני דירתו, ביקש ממני להיכנס אליו, ובהצביעו על תמונת אשתו המנוחה אמר לי: "הסתכל-נא, איך היא מחייכת"...

אחרי מלחמת ששת הימים, כסאסדות-יעקב הופגזה תכופות ע"י הירדנים, שניהלו נגדנו "מלחמת החשה", היינו יושבים שעות מרובות בימים ובלילות, במקלטים. סבא פס, שלפי אזור המגורים, היה סיך למקלט שגם אני הייתי מצורף אליו, היה שוכב בשקט על כיסא מחפץ ואומר בלחש מזמורי תהילים... אולם הריצה התכופה למקלט קשתה עליו ובני משפחתו, יחד עם מזכירות אסדות, החליטו להעבירו למקום מבטחים, ואחרי פסח תשל"ל הוכנס לבית-אבות ב"אחוזת" שעל הר-הזכרמל.

מדי פעם היינו מקבלים דרישות-שלום ממנו ע"י בני משפחתו שביקרו אצלו. למרות גילו המופלג (כבר אז היה בן חשעים) היה זוכר את ידידיו הרבים מחברי אסדות ותמיד שואל על כולם ועל הנעשה במשק. הרגשתו היתה טובה שם, הוא נתקבל ברצון ובאהדה על חברת האבות שבבית והיה משמש גם מדי פעם שליח-ציבור בתפילה בשבתות. ואף השתתף במקהלה של בית-האבות. הוא נפטר ביום שני י"ט בשבט, ובשבת שלפני כן עוד ירד לפני החבה בתפילה בציבור. עד יומו האחרון היה בדעה צלולה והזכיר לבניו, שלא ישכחו לבקרו ביום הולדתו ה-94 שיחול בקרוב... ביום שני הרגיש את עצמו ברע ונפטר ב"מיחת נשיקה".

המנוח היה אהוד על ציבור החברים בקיבוצנו, היה מעורב בין חבריות ושאף תמיד לבוא במגע ולשוחח עם אנשים צעירים ממנו, ואלה מצדם היו מקבלים אותו ברצון, באהדה ובכבוד.

חברים רבים ליווהו בדרכו האחרונה. בניו דוד וצבי (יבלח"א) אמרו "קדיש" והנכדים טיפלו בקבורתו, הרב מכנרת ומאזור עמק הירדן, רבי שלום קורן שליט"א אמר תפילות-אשכבה וכן הספיד את המנוח בדברים נלבבים. חברנו יצחק מאור נפרד מטבא פס בשם כל הציבור באסדות-יעקב.

המנוח נסמן סמוך לקברה של אשתו. זכה סבא פס לאריכות ימים, לכבוד ולאהבה מבניו, מחתנו, מכלותיו, מנכדיו וראה דור רביעי בחייו. זכה גם לבוא אל קבר ישראל באדמת מדינת ישראל. הוא השאיר אחריו שם טוב בקרב ציבור החברים בקיבוצנו.

שלום לעפרו.